

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 160 korona.
 Fél évre 80 korona.
 Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Meddig tart?

Meddig tart még ez undok gyávaság?
 Mikor mozdul ütésre már karunk,
 Meddig kell még p'ru'nunk a miatt,
 Hogy magyarok vagyunk?

Minden bitang be'énk rug, arcul üt,
 S mi csókoljuk a korbácsos kezét...
 Hallod a guny röhejt a páholyokban?
 Európa nevet.

Nincsen barátunk, nincs az égbe' Isten,
 Egy barátunk van csak: a fegyverünk.
 Ezer év alatt hányszor cserbe hagytak,
 S ez mindig híven kitartott velünk.

Legyen vége az élő rothadásnak,
 Nyugaton repdes harcok lobogó,
 Ta'pra, aki még fegyvert bír emelni,
 Most már elég a szó.

Fegyverrel! Aki most se bír akarni
 Nem közénk való: gyáva vagy bolond.
 E öre! Inkább vesszünk el egy szál g
 Mint bakni lássuk ezt az ősi Hont!

KIRÁLY TIBOR.

A férfiak.

(Tanulmány.)

Középeurópa meredek sziklái évszázadok óta egy furcsa emberfaj él — a férfiak.

Az „Általános Pedantéria“ szempontjából két főcsoportra osztjuk -ket: az orrszarvuak és bölény-félék osztályára.

Az előbbi csoportba tartoznak a férjek, az utóbbiba az agglegények, melyek ma már kipusztulófélben vannak. (Oka talán a háborút követő visszaesés a kultúrában.)

Csuszó-mászók, melyektől a nők nem irtóznak.

Kora-tavasszal nadrágjuk feltűnően élessé válik. Bajuszuk manapság visszatejlődő félben van. Igen vadak.

Ketrecbe zárva csak bankokban, postahivatalokban, vasutálomásokon, rendőrségen találjuk őket, ahol feltűnően viselkednek.

Az utcán a férjek többnyire a feleségükhöz vannak láncolva s megadással vonzólják maguk után. A mellettük elhaladó szép nőkre egyáltalában nem figyelnek. Nem mernek se jobbra, se balra nézni.

Lábuk nagyobb, mint a nőké s ezért igen gyakran hatalmas — „pardon!“ kiáltással a nők lábára lépnek.

Dehrecenben fő köszönési módjuk a: „kezicsókolom“, melyet kilométernyi távolságban haladó nőknek is odaordítanak. A hangjuk ilyenkor éles és bántó.

Ugy a férjek, mint az agglegények osztályában nagyobb csoportokban sávozott „kakukk-félék“ is vannak, kik tojásaikat más madarak fészkébe rakják.

Bár nem illik, de miután ugy is mindenki tudja, megemlíthetem még, hogy a kakasok osztályába tartoznak.

b. b.

Szilánkok.

Némely ember azt gondolja, hogy az időt elüzi és ez alatt az idő üzi őt el.

Némely ember — akinek az élet csupán csak időtöltést nyújtott — utóvégre unalmából meghalt.

Az emberek vagy beleálmodják magukat a bodogságba, — vagy pedig átalusszák.

Tehetségtelen lángelméjünek lenni, egy művésznek a legnagyobb átok.

A lopott gazdagság naggyá teszi magát dicsekedő viselkedéssel, ellenben a becsületnek szégyenkeznie kell a szegénysége miatt.

A mankót csak az csufolja ki, aki még nem vette hasznát.

A kicsik csak esnek, de a nagyok zuhannak.

A szokás egy enyhe zsarnok.

A barátságos Te sokszor az első lépés az ellenségeskedéshez

F. Ilonka.

Kész cipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerzeketi be **csipő és csizma** szükségletét méret után, ha lemegy **FÁBIÁN** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóczi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős
munkás cipők.

Pillanat.

Szerelem méze
Égeti ajkam.....
Teveled járok
Nesztelenül...
Követő árnyad
Akarok lenni!
Ellesem vágyad:
Névtelenül.....

Élet és Mámor!
Mit érnek nekem?
Ha meg nem csókol
Kicsike szád!?
A lelke álma,
Minden virága....
Édes kis Szentem:
Ugy is megáld!!

ifj. Radványi Sándor.

Kinek mi a gyöngéje

Heltai Andornak: csalhatatlanság.

Nádossy Istvánnak: halhatatlanság.

Zágon Istvánnak: hallhatatlanság.

Torma Zsigának: alhatatlanság.

Mátrai Jenőnek: falhatatlanság.

Cselédbaj.

— No, szomszédné, beüt az új szobalány?

— Eddig csak egy tükröt ütött még be!

Barátság.

Ha valaki magát előtted szívbeli barátának mutatja, vizsgálj meg jól, mert sok szenvedéstől szabadulsz meg. Az ellenségednek vizsgálat nélkül is elhiheted, hogy „szívbeli ellenség“.

A legjobb szándékaikkal a barátok sokszor több bajt okoznak, mint az ellenség a legrosszabbjaival.

Mihelyt barátaidtól megszabadulsz, nincsenek többé ellenségeid.

Az a barátság, amelyik rád szeretné magát erőszakolni, csak egy spekuláció a pénztárcádra.

Ahol a szerencsétlenség kezdődik, ott a barátság megszűnik.

A nyomor csinája a legtöbb barátságot.

F. Ilonka.

...!...!...!

A Márkus Károly-féle banketten puffogtak a tósztok. A sok tószt után Halasi Andor újságíró emelkedett szólásra. Szép beszédek során méltatta a „Pardon fenség“-et s többek között a következőket mondta:

— Károlyom! A „Pardon, fenség“ irodalmi értékét az utókor kriikusai...

Istvánffy: Eljen Maizner!

... fogják csak megállapítani... A darab egyebekben sokat ér, bizonyítéka ennek az itten összereseglett diszes társaság...

Folytatta még Halasi a beszédét, de a sok éljenzések és közbeszólások következtében a Villám kitűnő munkatársa nem stenografálhatta a másként — „Pardon, fenség!“-nél nagyobb irodalmi értékkel rendelkező tósztot.

T. Zs.

Átkozott szerelmed.

Kitépem szívemből
Azt az egy virágot,
Amely Tenéked ott
Virított, virágozott.
Kioltom a tüzet,
Az utolsó szikrát,
Átkozott szerelmed
Pirosló parázsát.
S feledlek örökre.
Nem gondolok Reád.
Átkozott szerelmed,
Álnokság, hazugság!

De a hűtlenséged,
Nem hagyom boszútlan.
Átkozott szerelmed —
Megátkozom jobban.
Szeressél Te egyszer,
Oly nagyon, örültem,
Igaz szerelemmel,
Ahogy én szerettem.
Szeressél egy fiút
Jobban a világnál,
Átkos szerelmeddel,
Ahogy sohse tudtál.

S mikor ugy szereted,
Oly igazán, tisztán,
Édes szerelemmel,
Kis-lányosan, balgán,
Akkor az a fiu
Ne vessen szemedbe,
Hogy átkos szerelmed
Törjön meg örökre.
Legyen Hozzád hűtlen
S kacagjon Te-rajtad,
Olyan átkozottul,
Mint ahogy Te szoktad.

(Szeged.)

Cserzy Béla.

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-utca sarok.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Mitől fel.

Nagyon a lelkére beszélt a pap a vén iszákos Mihálynak, aki a legistentelenebb templomkerülő.

— Hát ezentul nem jön misére és szent beszédre? — kérdi végre a főtisztelendő plébános ur?

— Aligha jövök.

— De szeencsétlen! — kiált fel a pap, — nem akarsz ujjászülni?!

— Nem én, — felelt Mihály, — mert hátha leány lennék?!

Cromf.

— Hallja, magának ugyan csak sok lehet az ideje... Két óra óta horgászik és még sem fogott semmit.

— Sok lehet az időm, de még sem annyi, mint magának, aki ráér arra, hogy ké órán át nézze — hogyan horgászik valaki, aki semmit sem fog.

Kinos kérdés.

Mi a különbség egy minden veszélytől megóvó emlékpénz, egy eszített szivar s a Kohn familia ujszülött gyermeke közt?

Az első: amulett, a második: hamulett s az utolsó Samulett.

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▼▼▼▼
E rovat-
ban köz-
lítették
az vettél-
ja a fél-
lőseget,
aki elő-
vást.

▼▼▼▼

Mondja, kedves Baltazár Dezső ur, nem tudja, hogy néz ki Zalaeegerszeg?

Mondja, kedves Tatay Zoltán tib. tanácsnok ur, miért változtatta meg a szerzői estre szánt zsidó szövegű dalt? Talán a városi Dalegylet nem akarta elénekelni? Vagy igen? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Mattesz Imre MÁV műhelyi titkár ur, igaz az, hogy a születése napján még a kutya is feketekávé fog inni? Kérdi, aki ott szeretne lenni.

Mondja, kedves és szép Hock Béla kereskedő ur, mikor nősül meg már? Kérdi egy barna leány, aki magára vár.

Mondja, kedves Modern Kabaré és Bar, igaz, hogy a külföldi italokat házilag készítik? — Kérdi, aki hallotta.

Mondja, kedves B. Rózi, a Csigekert utcából, hogy érzi magát, mióta a törpék kiráya udvarol? Kérdi, akinek szembe-tűnt.

Mondja, kedves Matkó József, a Honvédtemező utcából, igaz az, hogy magának a kövér a zsánere? Kérdi az, akinek a sovány.

Mondja, kedves Balogh József — szintén a Honvédtemező utcából — igaz, hogy ön a pénzt imádja? Kérdi a vagyonválság elnöke.

Mondják, kedves Kastol urak, Kisvárdáról, tetszik önöknek Gizlke, kis művésznő Kérdi, akinek igazán tetszik.

Mondja, kedves Jager Etuska, Kisvárdáról, haragszik még? — Kérdi egy haragos.

Mondja, kedves szőke, kék szemű baba, a Csigekert utcából, nem hallgatna-e meg egy őszinte szerelmi vallomást? Kérdi egy titkos imádója.

Mondja, kedves legkisebbik szőke baba, a Kertész utcából, nem szeretne férjhez menni? — Kérdi, aki meg szeretne nősülni.

Mondja, bájos Zsófi urleány, Hajdunánásról, nem lenne olyan kedves, nekünk leckeórákat adni a „Modern világ tudományai”-ról? Kérdik többen, a kik szeretnének magától tanulni.

Mondja, kedves Farkas Andor MÁV irodakezelő ur, az ÜVE I. osztályából, igaz, hogy önnek olyan nagy a szive, hogy még négy menekült vagonlakó családnak is jutna hely? Akkor miért nem jelenti ezt a lakáshivatalnak? Kérdik a nagyon fázó vagonlakók.

Mondja, kedves Koncz János, állomásfelügyelő ur, a raktárhivatalból, igaz, hogy megnyitotta a házasságközvetítő irodáját? Kérdi, aki férjhez szeretne menni.

Mondja, kedves id. Lénárt András ur — Hajduszoboszlóról — hogy érzi magát?

Mondja, édes Zsófi kisasszony, Hajduszoboszlóról, hogy érzi magát, mióta cserepes kis házikóban lakhatik? Kérdik az egerek.

Mondja, kedves modern Kabaré és Bar, igaz az, hogy ha nincs vendége, akkor a személyzetet ülteti be a kávéházba? — Kérdi, aki látta.

Mondja, kedves Juhász hentes mester ur, a foghuzás alkalmából mit sajnált jobban, a fogat, vagy a kétzáz koronát?

Mondják, kedves Derecske felé utazó közönség, nem jó volna, ha leszállnának és maguk tolnák hátul? Kérdi, aki sokat tolt már.

Mondja, kedves Karalyos Józsi, még mindig az a nótája, hogy: „Szeretnék újra rózsák között látni”?

Mondja, kedves Kórizs Pista, Püspökladányból, nem fél, hogy újra rázárják az ajtót és az ablakon kell majd kimászni? Kérdezi a kulcs.

Mondja, kedves Gleichmann Margitka, Hajduszoboszlóról, — miért nem jött fel a tánciskolába? Kérdi egy jó ismerőse.

Mondja, kedves Nagy Bertl, a helyivasut zárfékezője, igaz az, hogy ön téli nagy kabátban ette a kocsonyát? Kérdi, aki látta.

Mondja, kedves Heutschy Sándor villanyszerelő ur, miért néz olyan kisírt szemmel a vetélytársára? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves Bagaméry ur, ugyanis, mint hősszerelmes és úgy is, mint szénbányaművezető, — hány kiküldöttje van szerelem dolgában? Kérdi, aki nem tudja. Lehetőleg válaszoljon.

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabása angolgyapjuszövetek iskolás egyenruházati sapkákraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

Megtámadott a bika egy kiváló orvost.

(Részlet a város tanács 1922 február 13-án tartott rendkívüli üléséből.)

— Saját tudósítónktól, —

..... Majd Zöld József tanácsnok emelkedett szólásra:

A napokban megjelent nálam orvostársadalmunk egyik kiválósága, aki mint zeneművész is, feltűnő nevet vívott ki magának városunk falai között és verejtékezve a következőket adta elő:

Meglehetősen nagyszámu betegek — ellátására a városba indultam.

A város egyik forgalmas helyén a sűrű ködben hirtelen egy fekete tömeget láttam felém suhanni. Amint közelebről megtekintettem, elrémülve láttam, hogy egy iszonyuan megvadult bika rohan felém. Mint orvos is szomoruan konstatáltam, hogy nyomomban jár — a halál.

Lélekjelenlétem azonban nem hagyott cserben, egy hirtelen ugarrással, nagy nyugalommal kikerültem a végzetes döfést, úgy, hogy a bika lihegő bőre, mindössze a kevésbé fontos „sulcus bicipitalis lateralisban” horzsolta egy kissé.

A következő pillanatban a bika füstölögve vágódott a követre.

Azonnal megvizsgáltam.

A nyolcadik balborda-közben — a bika — közvetlenül a mamillaros vonal előtt, az esés következtében súlyos anatómiai, pathológiai s szülészeti elváltozásokat szenvedett.

A bal hipochondrium lejjebb csuszott, melynek következtében a szív jobbra csuszott a rekesz centrum tendineumán.

A nervus vagus eltört. Bal szárvá és bőre kificamodott. A jobb tüdőcsucs felett éles, dobos kopogtatósi hang — tompult.

Pulzusa elenyészően csekély másodpercenként.

Eddig tartott dr. Taszió elbeszélése. A kiváló zenész és orvos megjegyezte még, hogy nem is tette volna szóvá ezt az esetet, ha az ilyen dolog nem zavarná tulságosan nagymérvű praxisát (mely különösen a nők körül csucsosodik ki).

Kérdem a nemes város tanácsát, hajlandó-e az államrendőrséget utasítani az efféle atrocitások nyomatékos megszüntetésére?!

Hajlandó-e az államrendőrséget utasítani a megvadult bikák megköözésére?

Hajlandó-e dr. Taszilónak a legteljesebb szólásszabadságot és a legteljesebb egyéni szabadságot biztosítani?

Az interpelációra Márk Endre válaszolt.

Való igaz, hogy úgy a múltban (mint a jövőben) fordultak elő atrocitások. Csak a közelmúltban jómagamat is megtámadott egy bika a — temetőben. Sőt fel is öklelt.

Mi... részünkről természetesen mindent megtettünk és meg fogunk tenni annak érdekében, — hogy a jogred ez irányban is biztosítottassék.

Majd Magoss György indítványozta, hogy a közgyűlés dr. Taszilónak jegyzőkönyvileg fejezze ki legmélyebb sajnálatát.

Több tárgy nem lévén, az ülés véget ért. **b. b.**

Paplan-varrodámba

uj fűhár vatta érkezett.
Selyem, glott, kaszír
paplanok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehely
és gyapju paplanokat készítek. Alakító, frissítők.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBRÉZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Van egy ...

Van egy kedves kis gazdászom
nékem,
Ott éldegel a pallagi réten,
Elárulnám a nevét is menten,
Ha nem félnék, hogy fülébe
menne.

Csinos gyerek, csokoládé színű,
Éj-fekete két szép szeme minő
Villámokat szór majd, hogyha
látja
E rimeket itten szép sorjába.

Keresztnevét elárulom mégis,
Remélem, hogy Pista van ott
több is.
És így aztán nem tudja meg
még se,
Ki az, aki verset farag érte.

Azt szeretném tudni legelsőbb
Mért oly nagyon büszke kegyed,
kérem?

Vagy talán a csibéket így télen
Kalap alatt hordják önök szépen

Második kérdésem meg az volna
Tudja-e, hogy mit csörög a
szarka?

Ha nem tudja, menjen a Bikába
S kérjen fogolysültet hamarjába

De hogy végre rátérjek a
tárgyra,

Ez eddig csak amolyan vak
lárma.

Azt szeretném tudni igazába,
Mikor lesz meg önöknek a bálja.

Szeretnék már táncolni ma-
gával

És remélem, maga sincsen fából.
Hallod-e te, Pista, gazdász gye-
rek,

Mindezekre feleletet kérek.
Ős Ola.

Kis baj.

— Hogy sikerült az eljegyzés?
— Pompásan, csak a vége felé
volt egy kis baj.
— Mi történt?
— A menyasszonyom ikreket
szült....

Mese a sóbálványról.

(Darab-szin 2 felvonásban.)

Irta: **b. b.**

Személyek:

A férj: hentes-szerű, meglehetősen kövér, kissé kopott, mint a férjek általában.

Az asszony: mindegy, hogy milyen, fő, hogy tényleg — asszony legyen.

I. felvonás.

Szín: polgári szoba 1922-ben. A — vagon előtt gondosan elhanyagolt a hó. Néző a vagon hasadékaán leshet be, ahonnan a füst csöndesen szálldogál a kihalt vidéki állomás felé.

A férj: (Ujságot olvas.)

Az asszony: Voltál a lakáshivatalban?

A férj: Na, hallod, kutya fiu ez a Szatay.

Az asszony: Nem azt kérdeztem! Voltál?

A férj: Nem voltam.

Az asszony: Hát akkor hol jártál négy napig?! Hol?! Vagy az csak úgy megy... Se jó napot, se befellegzett? Vagy tán — annak a dámának lakása van? Mi! Lakása van!?

A férj: De Drágám! De Cécám! Ilyesmit...

Az asszony: Há akkor hol jártál?

A férj: A sóhivatalban.

Az asszony (elképedve): A sóhiva.... Minek nekünk a só? — (Gyanakodva): Te, Benő! Benő-kém, drága! Csak nem bolondultál meg hirtelen?

A férj: Eszemágában sincs. — Mindössze annyi történt, hogy mikor meghallottam, hogy a két lakást, amit bejelentettünk — másnak adták, sóbálványá változtam. Így kerültem — oda.... A sóba.

Az asszony (hirtelen): Nem tudod, fiam, mennyi most a sónak kilója?

A férj (gyanakodva): Mire akarsz ezzel? Mire gondolsz?

Az asszony (hizelegve): Rád, Te Drága! Óh, semmi rosszra, Rád!

(Hosszasan csókolódnak.)

II. felvonás.

Szín: A vagon körül minden csöndes (csak a szél zug sirva). A hó egyhanguan hull. A dobkályhában pislákol a tűz. Nézőn (és olvasón) hideg borzongás fut át. A sarokban összehajtható vaságy, rajta alvó férjjel, aki hortyog.

Az asszony (kapcsolni kezdi a blouzát): Óh, Uram Jézus, ha már lakásom nincsen — legalább a só ára emelkedjék magasra. Ámen.

— Fügöny. —

Garádics Maris viceházmesternő szerelmes ömlengése Puskás Jóska hajduhoz.

Imádott alak, a mindensígnék drága kalárisa, tapló-szívemnek csiholó-szerszáma, — göröngyös utamnak utkaparója, ó, mordd meg csak eccer, hogy szeretsz!

Én szeretlek, de szégyelem kivallani, nem láttad még orcámon égni a szemérem tégláját?

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, egy-szintén Fáyarokrem és Fáy-szappan békebeli minőségben, valamint Hajdusági bajuszpedró fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu”
gyógyszertárában
(Színház mellett.)

Tüskés Böske nótája.

(„A tizedik el van tőlem zárva” dallamára.)

Azír, hogy én uri jány

Nem vagyok —

Kilenc gazdász udvarlót tart-hatok.

A tizedik ott busul magába:
Pallagon — az akadémiába.

Azt beszélnek rulum a legények,
Hogy én mindig korzózni sze-retetek.

Nem járok én a korzóra másr,
Csak egy barna, kékszemű gaz-dászér.

Gazdász, gazdász, barna gaz-dász-gyerek,

A szemébe nézni alig merek —
Istenem, ha utánam is járna,
Ha ölelő két karjába zárna.

„Névtelen asszony.”

Éppen olyan bárgyuság volna elhinni, hogy a vasmacska tege-részni jár, mint hogy a nyak-levestől a gyomor felmelegszik.

Egy kis félreértés.

— Fiacskám, telefonálj hamar Bünkösékhez, a szám a zsebembem van.

— Azért nem telefonálsz te, anyukám!?

Apró esetek.

Vasuti jegy és nadrág.

A vasuti pénztár előtt áll a mama, a fiacskája és az anyósa.

— Két egész és egy fél jegyet kérek.

— Kinek lesz a féljegy?

— Ennek a fiucskának.

— Hisz ez már hosszú nadrágot visel.

— Hát a nadrághoz mérk a jegyet? Akkor tessék a fiúnak egész jegyet adni, nekem féljegyet, az anyósomnak szabad jegyet, mert ő nem visel nadrágot.

Háborus emlék.

Trenőrmester egy lóháton tornázó zsidó önkénteshez, kinek szabadságolása orvosi összekötetések révén már bizonyos:

— Ne gondoljon most a hazamenetelre Khon. Ugrassa át bátran az árkot. Gondolja azt, hogy odaát nagyszerű üzletet lehet kötni.

Választás.

Egyik tanítónő kihirdeti az osztályában, melyet szavazóhelyiségül jelöltek ki, hogy a választás napján nem lesz tanítás.

— A tanítónéni is választ? — kérdi egyik kis lány.

— Igen, én is.

— Érdekes! Anyukám is éppen most választja a kis hugomat, Bözsikét.

Miből volt Jerő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.

Avárosházzal szemben.

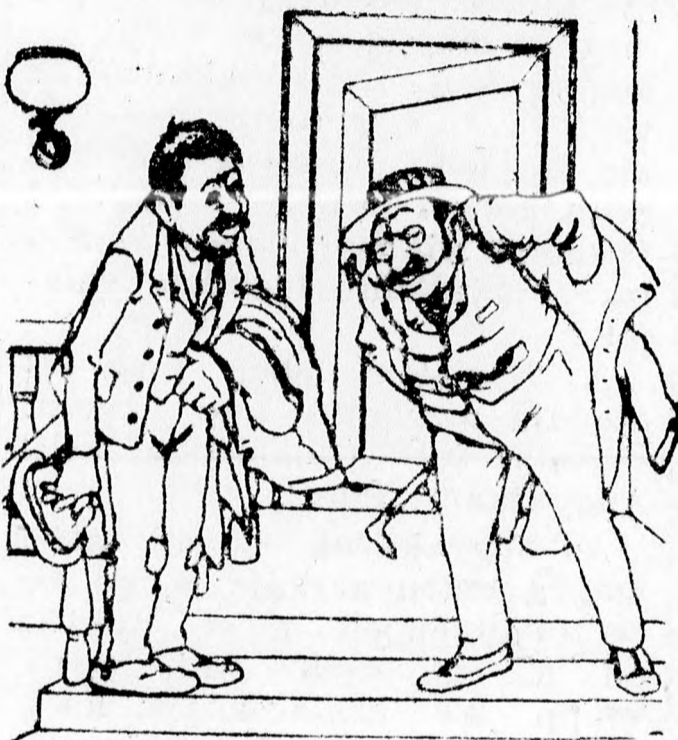
Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Főöslegés.

Egyik helybeli nagykereskedő fia az apjához:

— Tátikám, ugy-e, a mai árok mellett nincs semmi értelme annak, hogy a kisegyszeregyet megtanuljam?

Montegetőzés.

Nagyságos ur (dühösen): Csak most nyit ajtót?! Hát nem hallott csengetni?!

Inas (hidegvérrel): Csak a harmadik csengetést hallottam.

A somi ember bírálata.

Kovácsi Miklós István, amerikai tiszteletes, aki valamikor a tabi kerületet képviselte az országgyűlésen, a nyáron ellátogatott Magyarországra s természetesen szűkebb hazájába is.

Az állomáson találkozott egy volt somi választójával és nagyban kezeltek.

Tetől-talpig végignézi, végigtapogatja a somi atyafi a volt követet és így tör ki belőle a meglepődés:

— No né! Mennyi mindent beszéltek Miklós Istvánról, oszt éppen akkurát olyan jól néz ki, akárcsak a járásbíró.

Uposz távretai.

Az UPOSZ-ta távirati irodája féllivatalosan jelenti: Varga Endrét, az UPOSZ diszpolgárát a Gambrinusban ideiglenesen megalakult szavazó-bizottság megválasztotta szesztermelési miniszternek. Reméljük, hogy e miniszteri szék betöltését s nehez hivatását esküjéhez hiven be is fogja tartani.

— A négerek istene artsa meg őt! Hep, Hep, Dohesz.

Javaslat. V. Zágon István, a jeles magyar természettudós — tervbevette és az UPOSZ közlekedési miniszterének javasolta, hogy ha a Püspökladányban levő Borbás-tavat összekötnék az Atlanti nagy óceánnal egy csatorna segítségével, akkor hazánk kereskedelme nagyon szépen felvirágozna. — A javaslatot a miniszterium elfogadta s rövidesen előterjeszti a szultánnak. (MTI.)

Melyik hord mészert?

A dán-poroszháborúk a magyar baka beszédbe ered porosz bajtársával:

— Mennyire hord a i fegyveretek? — kérdi a baka.

A porosz nagyon együgyűnek utván a magyar bakát, azt mondotta:

— Kétezer lépésre.

— Csak? — felel a baka. — Az én fegyverem golyója két nap egyre süvit, harmadik nap rostokot tart, negyedik nap újra elindul s akkor is leteríti, akit előtalál.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. február 25-én, vasárnap:

Szeplőtlen asszony

dráma az amerikai milliárdosok életéből.

és a kíséző műsor.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órak r. — Jgyelövétel d. e. 10 órakor —

Levél a névtelen asszonynak

Nagyságos asszonyom!

Kedves, meg finom levelét utána küldtük a „Névtelen ember“-nek — ajánlva. Gondolja meg, mennyi rengéteget bélyeget jelent ez. De azért írunk Neki. A címe: Menyország, földszint, 2. sz. (Írjon szegénynek, ha az ideje engedi.)

A „Tüskés Böske“ nótái nagyon szépek... Egy Villámot is küldtünk a menyországba... ő Hozzá. Hanem a Villám több részét, a „Tógó tengernagy“ cikket meg a nőkről szóló tanulmányt kivágtuk ám belőle.

Még majd nem engednének be annak idején a kék-ország kapuján!? Tógó miatt, meg a nők miatt.

(A nők miatt bizony már sokan kimaradtak onnan.)

A „Tüskés Böske“ nótája azonban már bizonyára túl jutott a felhők aranyszegélyén. Talán épen most kanyarodik a postakocsi a menyországhoz vezető országúton az aranytoronyos főváros felé.

... Hallgassák meg egyszer az angyalkák is a szerelem énekét.

Istenem! Hiszen szerelem nélkül talán még angyalkának se érdemes lenni?!

Óh, hogy unatkozhat egyedül való éjszakákon a kis piros szívecskekékjűk!?

Hogy tudnak lélegzeni, nevetni, „Ave-Máriát“ énekelni? Hogyan tudnak mézes kenyeret enni, elaludni, sírni — szerelem nélkül?

Óh, ugy sajnálom őket... A se-lyemszárnyu angyalkákat, akiknek, mivel nem ismerik a szerelemet, talán még játék-babájuk sincsen. Ezért is küldtem el nekik a „Tüskés Böske“ nótáját, hátha megdobogtatja a szivecs-

kéjükét? Hátha deputációt küldenek az Istenkéhez: engedné meg a menyországban is a szerelemet!

Amennyire én a Névtelen embert (huszonhat éve barátok-zunk szakadatlan) ismerem, — most bizonyára ott udvarolgat a legszökébb, vagy legbarnább angyalkának. (Mindegy neki.) Az meg szegényke azt se tudja, — hogyan kell ilyen alkalmakkor viselkedni egy rövid szoknyás kis lánynak. Mosolyogni kell-e? Sírni kell-e? Mit kell mondani? Istenem! Mit kell mondani? Szabad-e egyáltalán mondani valamit?

A Névtelen ember meg azt mondja hizelgően, meg halkán: csókolni kell! Csókolódní kell! Angyalkám! Édes!...

Az angyalkának elpirul talán még a szárnyacskája is, de azért talán éppen most nyújtja oda az égő, nyiló, buti, piros, csöpp kis szájacskáját; kisésetlenül ugyan, de a Jézuska bizonyára mosolyog fölöttük.

Nekünk meg itt a földön még arra is vigyáznunk kell, hogy mit írunk. **b. b.**

Papucshős.

Férj: Nézz csak oda, Puffi megin odapiszkított...

Feleség: Nem baj!..

Férj: Persze, a te kedvenc kutyádnak mindent szabad!.. Tenéék csak én ilyen? ...

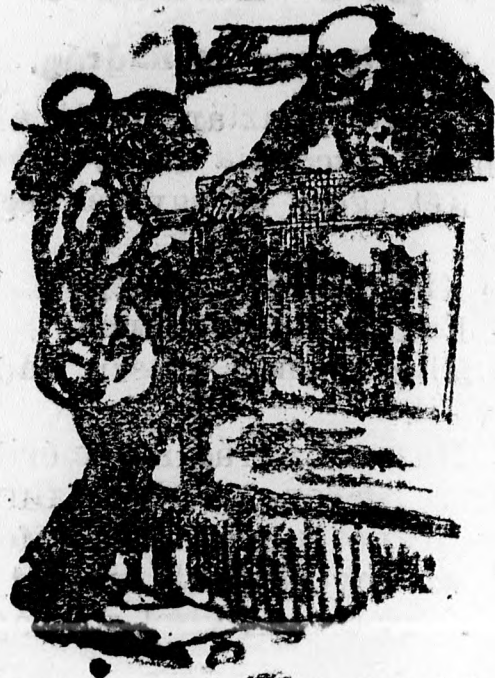
Rabok tisztítását,

vételét és javítását
elvállalom. — Használat
kellékeiből újakat
::: készítek. :::

Beliczay

kalapos, gíáo-u 38.
a fő-posta mellett

Nem számít.

Elnök: Volt-e már büntetve?
Vádlott: Nem.

Elnök: Dehogyan nem. Itt van a kir. járásbíróság elítélte magát könnyü testisértésért 14 napi fogházra.

Vádlott: Igaz, erekedésért. De az nem számít, mert a másik is ugyanannyit kapott.

Ne higgy a nőnek.

Ne higgy a nőnek, mely életbe vezet,

Mert nem tudod, hogy te csak vakon szeretsz.

Szeretsz, ábrándokat szősz róla,
De ez csak muló játék, mely félrevezet.

Óh! Kit a nő rabjául ejthet, jaj annak!

Az megtanul szenvedni, sírni.
Nincs se éjjele, se nappala,
nyugta,

Csak fut az élet után vakon rontva.

Fut a célhoz, melyet elértnek gondolt,

De hiába és nem tudja, mért rontott;

Mert az, ki után futott,
Az másnak holnap új gondolat okoz.

BOROTVÁS

Felelős szerkesztő: SZIKRA